LIBOR ČÍHAL: Předstírání demokracie v EU

- CZ24 News | 11. února 2020

EU: Demokracie, jak ji intuitivně chápeme, je evidentně v krizi, veřejně o tom píší i hlavní mainstreamové noviny na západě. Občan nemá pocit, že má v politice víc možností něco ovlivnit a prosadit než v roce osmdesát dva, ovšem doba je dnes příjemnější, k cestě do Středozemí nemusíme shánět devízák a španělské citrony jsou denně k mání. Ve všech pojednáních o demokracii se obvykle tvrdí, že adekvátní a realitě odpovídající informace jsou prvním předpokladem demokratického procesu, i přes existenci moderních informačních cest, ani dnes není až tak snadné rozšifrovat a adekvátně postřehnout podstatné na společenských jevech, které výrazně ovlivní budoucnost.

.

Bezesporu Brexit tam patří, ale už nyní oficiózní evropskounijní informační zdroje si evidentně připravují pole k příštímu typu informování. Dnes už nikdo nereaguje na dennodenní malé lži o Brexitu, je možné, že Británie se v budoucnosti propadne do ekonomické krize, tam může padnout kdokoliv, ale poslední dva roky prokazatelně ekonomicky funguje lépe než zbytek EU, dynamika britské společnosti akceleruje ve všech směrech. Oficiózní propaganda EU včetně ČT, nám bude dennodenně dózovat malé lži, abychom lehce strávili i ty velké, které zákonitě o Británii musí přijít. Česká televize v komentářích k Brexitu emituje do éteru dlouhý hovor s novinářem Janem z Londýna, Johnson mu připomíná Chamberlaina, Brexit to je výbuch populismu, Británie se ekonomicky propadne atd., redaktor mu čile přicmrdává, jinak se tento digitální kýč nedá pojmenovat, jasně politicky nevyvážená reportáž, žádná snaha o mediální vyváženost ze strany veřejného média. Ekonomické parametry Británie jsou v podstatně lepším intervalu než zbytku EU, to nestojí redaktorovi ČT za zmínku, nemluvě o tom, že by zmínil vůli lidu. Digitální kýč plus podvod spáchaný na veřejnosti, která si ČT platí.

Informovat občana v evropskounijní demokracii je úplně totožné s chápáním informovanosti v socialistické demokracii v bývalém Československu, komunistická strana syntetizovala informace, byla nositelem vědecky agregovaného společenského poznání a z televize se už sdělovala tato vědecká nad-informace. Úplně stejné dnes s dobovými rozdíly, tehdejší informátoři byli vzdělanější a verbálně lépe vybaveni, dnes zase televizní kluci a holky víc sexy.

Informační deformace zrovna v demokratické politice nejsou zdaleka něčím přirozeným, co by vyplývalo z jejího vývojového stupně, adekvátní informace jsou přece předpokladem optimálních řešení, informační pravda o imigrantech, o Brexitu, o euru nepotřebuje žádné předinformační vědecké zpracování, nebo jak to dnes evropskounijní ideologové a politici přesívají humánním filtrem. Pravda o faktech je předpokladem vědy a též nutnou lidskou dimenzí, bez ní se člověk stává loutkou v něčích rukou. Informační působení většiny západních médií nastoluje perspektivu nového kolektivního vědomí, které není založené na fyziologické a společenské realitě historického člověka evropské civilizace, ale dokonce vykazuje tendence její negace. Demokratické systémy měly tendenci se vnitřně bortit, Adolf Hitler se dostal k moci demokratickou cestou, podobně komunistická strana ve volbách v 1946, přesněji cestou reprezentativní liberální demokracie, v referendu lid odmítl Hitlera a dal přednost Hindenburgovi, komunisté by v referendu byli v Československu vždy odmítnuti. Demokratický princip alternativy reprezentace, kde lid byl arbitrem, a který platil řadu desetiletí a legitimoval politický systém a jeho reprezentaci se dnes zablokoval.

Politické reprezentace, které minulá období vynesla nahoru, odmítají alternativu, aby něco takového bylo možné, muselo dojít ke globalizaci těchto spřízněných politických struktur a nalezení společného jazyka s velkým kapitálem. Čtyři roky bývalá administrativa a zpřízněné

společenské struktury blokují alternativu – nedovolují Trumpovi plně vládnout. Brexit je alternativním rozhodnutím lidu, proč česká televize proti tomuto lidovému rozhodnutí vede kampaň, proč permanentně skandalizuje amerického prezidenta? V Česku kampaň proti Babišovi, má to být zloděj, a když se tato záminka na čas ztlumí, třeba je nudná, pak spolupracuje s komunisty. V Itálii podle ČT a spol. řádí populista Salvini. Populista, který v této zemi vede válku s bývalými komunisty, jejichž exkápo a bývalý prezident Napolitano je doživotním senátorem a stále politicky velmi vlivný nebo ještě vlivnější D´Alema, proti vraždě Marie Horákové tehdejší vysocí funkcionáři komunistické strany nikdy neprotestovali. Výběrová taktika ČT.

Dnes dospěla demokracie do ryze formální podoby, jedním z hlavních důvodů je ztráta adekvátní informační podpory a zablokování alternativ. Můžeme takový systém nazývat totalitární demokracie. Liberální demokracie se definovala jako systém vládnutí založený na lidové reprezentaci prostřednictvím svobodných voleb, rozdělení tří základních mocí, rovností před zákonem a svobodou názoru prostřednictvím objektivních médií neovlivňovaných politickou mocí. Arbitrem politické moci byl lid, ale možná ještě fundamentálnější byl princip změny samotný, který eliminoval deformace, bez alternativy se demokracie stane prázdnou dekorací bez reálného obsahu. Existuje ústava, zákony, ale nikdo nepociťuje jejich posvátnost a závaznost.

Volby existují, ale ne jako výběr alternativy, ale jako legitimování stávající moci. Např. volby v Emilia Romagna měly charakter všeho jiného než racionální hledání alternativy, podobaly se totální válce, boj všech mocných a jejich struktur proti Salvinimu. Existují teorie, že moc pokud má všechny nástroje v rukách, nemůže prohrát tento typ voleb, plošné nátlakové působení na voliče je tak silné, že alternativa málo kdy může zvítězit. Salvini téměř vyhrál, pro vládnoucí establishment z toho plyne jeden závěr, za každou cenu ho zlikvidovat, aby se to nemohlo opakovat. V tomto případě to vypadá, že zlikvidovat alternativu pomůže třetí složka vládnutí tj. soudy. Hanah Arendtová psala, že v Evropě nepochopili dělení mocí, jedná se o tři různé vzájemně se neprotínající okruhy moci, ne o tři odbory jedné vlády. Ale hlavně se v politickém systému, ať už se nazývá jakkoliv, jedná o to, aby byla možná alternativa a skutečná změna, ne v banalitách, ale v podstaných otázkách.

Libor Číhal